

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře jako soud pro mládež rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Evy Bystřické a Milana Brata v hlavním líčení konaném dne 4. 3. 2020,

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 20. 1. 2020, č. j. ZT 312/2018-33, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v období nejméně od měsíce září 2017 do měsíce října 2018 v Plané nad Lužnicí, okr. Tábor, [REDACTED] v bytě domu čp. [REDACTED] v místě svého bydliště, i na jiných místech okresu Tábor, nejméně ve dvou případech souložil s poškozenou nezletilou [REDACTED] ačkoli mu byl znám její věk, poškozená otěhotněla a dne [REDACTED] porodila dceru [REDACTED]

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Soud v hlavním líčení provedl rozsáhlé dokazování – vyslechl obžalovaného, přehrán byl videozáznam s výpovědí poškozené [REDACTED] z přípravného řízení, čteny byly protokoly o výpovědích nezletilých svědkyň [REDACTED] se souhlasem stran pak byly čteny protokoly o výpovědích svědkyň [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

úřední záznamy o vysvětlení podaném svědkyněmi [redacted] a znalecké posudky (z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializací dětská a dorostová psychiatrie a klinická psychologie a z oboru kriminalistika, odvětví genetiky). Provedeno bylo rovněž listinné dokazování lékařskými zprávami, protokoly o zajištění biologického vzorku, fotografií poškozené, soudními rozhodnutími a v neposlední řadě také osobními výkazy obžalovaného včetně aktuální zprávy Městského úřadu v Táboře.

2. Nutno ovšem doplnit, že soud zamítl návrh obžaloby na doplnění dokazování výsledkem nezletilých osob [redacted]. Jakkoli totiž tyto důkazní návrhy skutečně směřovaly k dalšímu objasnění klíčové otázky, zda mladistvému obžalovanému byl v relevantní době znám věk poškozené, má soud po seznámení s obsahem státní zástupkyní předložených úředních záznamů o vysvětleních podaných jmenovanými za to, že ani výslech těchto osob by nemohl dostatečně rozptýlit níže rozvedené pochyby soudu o naplnění subjektivní stránky trestného činu obžalovaným, a to zejména za situace, kdy sama poškozená odepřela vypovídat. Vzhledem k tomu, že dané osoby mají k dispozici pouze částečné informace v podstatě ve formě jakéhosi jeho chlubení a nadto toliko od obžalovaného, má soud za to, že by jejich výpovědi nemohly být dostatečně konkrétní, a navíc z hlediska časových souvislostí požadovaným způsobem průkazné ve vztahu k danému skutkovému ději. Provádění takovýchto důkazů měl proto soud za zcela nadbytečné.
3. Ani po provedeném dokazování pak soud nepovažuje za prokázané, že obžalovaný spáchal se znalostí skutečného věku poškozené jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu a jež je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.
4. Obžalovaný ve své výpovědi doznal, že k jednání popsaném ve výroku rozsudku z jeho strany vůči poškozené došlo, připustil tedy, že měl s poškozenou dva pohlavní styky a že je otcem jejího dítěte. Zároveň však popřel, že by mu byl znám v rozhodné době skutečný věk poškozené. Obžalovaný uvedl, že mu poškozená sdělila, že jí je patnáct let, ale nechtěla mu ukázat občanku, přestože to třikrát požadoval. Nebavili se o tom, kam chodí do školy. V současné době jsou po jistých rozepřích opět spolu, obžalovaný znal otcovství dítěte a měl by začít platit výživné. Obžalovaný tak popřel zavinění na své straně ve vztahu k projednávanému trestnému činu.
5. Obžaloba za situace, kdy poškozená [redacted] odmítla vypovídat s ohledem na blízký vztah s obžalovaným, s nímž mají společné dítě, se důkazně ve vztahu k oné klíčové otázce, tedy vědomosti obžalovaného o věku poškozené, opírala především o výpověď svědkyně [redacted] která uvedla, že se domnívá, že obžalovaný věděl kolik je poškozené let, protože telefonoval klukům z „past’áku“, že jej jí třináct let, ale chová se jako osmnáctiletá, což se mu líbí. Z dalších částí výpovědi této svědkyně vyplývá, že dané informace mohla získat nejspíše v létě 2018, kdy po dobu jednoho měsíce bydlela v rodině poškozené. Při hodnocení validity této výpovědi soud nemohl přehlédnout skutečnost, že vzhledem k časovým souvislostem je patrné, že v danou dobu již musela být poškozená těhotná, a nebylo dokazováním postaveno najisto, že k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozenou docházelo i po otěhotnění. Právě proto měl soud za nadbytečné výpovědi chlapců, jimž měl obžalovaný danou informaci sdělovat, jestliže z jejich vysvětlení nevyplývá výrazně jiné časové zařazení. Ostatní svědci žádnou skutečnost, z níž by bylo možné dovozovat, že obžalovanému byl znám věk poškozené, nepotvrdili. Svědkyně [redacted] matka poškozené, naopak vypověděla, že si poškozená si ve vztahu k ostatním vymýšlela o svém věku, všem sdělovala, že jí je patnáct let a tuto informaci měla i na svém profilu na Facebooku, proto se domnívá, že takovou informaci sdělila i obžalovanému mladistvému. Podobně i svědkyně [redacted] babička poškozené, uvedla, že se domnívá, že mohla sdělit mladistvému obžalovanému, že je jí patnáct let, jelikož se na třináct let ani necítila, ani na to nevypadal. Nutno totiž připustit, že poškozená vzhledově vypadá výrazně starší než na svůj skutečný věk, což vedle videozáznamu z její výpovědi potvrzuje i fotografie ze spisu. Jako takové tedy výše uvedené důkazy výrazně zpochybňují hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

výpovědi svědkyně [REDAKCE] coby důkazu umožňujícího dovodit, že obžalovaný se jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu a které bylo jinak beze zbytku prokázáno ostatními provedenými důkazy včetně znaleckého posudku o stanovení otcovství k dceři poškozené, skutečně dopustil při znalosti skutečného věku poškozené.

6. S ohledem na výše uvedené by pro prokázání viny obžalovaného bylo zapotřebí dalších přímých důkazů nebo alespoň řady výrazně přesvědčivějších nepřímých důkazů, než byly ty, které měla k dispozici obžaloba. Ostatní provedené důkazy a v kontextu s nimi vyhodnocené důkazy již shora uvedené totiž svědčily spíše ve prospěch obhajoby obžalovaného.
7. Veškeré výše naznačené zjištěné skutečnosti proto soudu neumožnily učinit závěr o vině mladistvého obžalovaného, a to především s ohledem na absenci výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Jakkoli je tak na základě řečeného patrné, že skutek, pro který byl mladistvý obžalovaný postaven před soud, se stal, je třeba zdůraznit, že obžaloba nemá aktuálně k dispozici jediný validní důkaz, že mladistvý obžalovaný při jeho spáchání naplnil i subjektivní stránku daného provinění, proto nelze jeho jednání hodnotit jako trestný čin, a není možné učinit odpovědný závěr o vině obžalovaného v projednávané věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce. Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně. Odvolání musí být ve lhůtě, v níž lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 4. března 2020

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.04.2020. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 20.05.2020.

